

Η ιστορία του Φερδινάνδου

Συγγραφέας: Μούνρω Λιφ.

Μετάφραση: Κωνσταντίνος Παπαγεωργίου

Μια φορά κι έναν καιρό στην Ισπανία υπήρχε ένας μικρός ταύρος που το όνομά του ήταν Φερδινάνδος. Όλοι οι άλλοι μικροί ταύροι με τους οποίους ζούσε, έτρεχαν πηδούσαν και χτυπούσαν τα κεφάλια τους μεταξύ τους, αλλά όχι κι ο Φερδινάνδος. Του άρεσε απλώς να κάθεται ήσυχα και να μυρίζει τα λουλούδια. Είχε ένα αγαπημένο σημείο έξω στο λιβάδι κάτω από έναν δρυ. Ήταν το αγαπημένο του δέντρο και καθόταν στη σκιά του όλη την ημέρα και μύριζε τα λουλούδια.

Μερικές φορές η μητέρα του, που ήταν μια αγελάδα, ανησυχούσε γι αυτόν. Φοβόταν ότι θα ήταν μοναχός του για πάντα. "Γιατί δεν τρέχεις και γιατί δεν παίζεις με τους άλλους μικρούς ταύρους και δεν χτυπάς το κεφάλι σου μαζί τους;" του έλεγε εκείνη. Αλλά ο Φερδινάνδος κουνούσε το κεφάλι του. "Μου αρέσει καλύτερα εδώ όπου μπορώ να κάθομαι ήσυχα και να μυρίζω τα λουλούδια." Η μητέρα του κατάλαβε ότι δεν ένιωθε μόνος του, και επειδή ήταν μια μητέρα κατανοητική, παρόλο που ήταν αγελάδα, τον άφησε απλώς να κάθεται εκεί και να είναι ευτυχισμένος.

Καθώς τα χρόνια πέρασαν, ο Φερδινάνδος μεγάλωσε και μεγάλωσε μέχρι που ήταν πολύ μεγάλος και ισχυρός. Όλοι οι υπόλοιποι ταύροι που είχαν μεγαλώσει μαζί του στον ίδιο βοσκότοπο, πάλευαν μεταξύ τους όλη την ημέρα με τα κέρατά τους. Αυτό που ήθελαν πάνω απ' όλα ήταν να τους επιλέξουν για να παλέψουν στις ταυρομαχίες στη Μαδρίτη. Αλλά όχι κι ο Φερδινάνδος - που εξακολουθούσε

να του αρέσει απλώς να κάθεται ήσυχα ακριβώς κάτω από τον δρυ και να μυρίζει τα λουλούδια.

Μια μέρα, πέντε άντρες ήρθαν φορώντας πολύ αστεία καπέλα για να πάρουν τον μεγαλύτερο, γρηγορότερο κι αγριότερο ταύρο να πολεμήσει στις ταυρομαχίες στη Μαδρίτη. Όλοι οι υπόλοιποι ταύροι έτρεχαν τριγύρω ρουθουνίζοντας παλεύοντας και πηδώντας ώστε οι άνθρωποι να νομίσουν ότι ήταν πολύ πολύ δυνατοί κι αγριοί για να τους διαλέξουν. Ο Φερδινάνδος γνώριζε ότι δεν θα τον πάρουν και δεν τον ένοιαζε.

Έτσι πήγε στο αγαπημένο δέντρο για να καθίσει. Δεν είδε πού κάθισε και αντί να κάτσει στο ωραίο δροσερό γρασιδί κάτω από τη σκιά, κάθισε πάνω σε μια μέλισσα. Λοιπόν, αν εσύ ήσουν μια μέλισσα κι ένας ταύρος καθόταν πάνω σου τι θα έκανες; Θα τον κέντριζες. Και αυτό είναι ακριβώς το τι έκανε η μέλισσα στον Φερδινάνδο. Ουάου! Αυτό πόνεσε! Ο Φερδινάνδος πήδηξε πάνω ρουθουνίζοντας. Άρχισε να τρέχει τριγύρω και να ξύνει το έδαφος λες κι ήταν τρελός.

Οι πέντε άνδρες τον είδαν και φώναξαν με χαρά. «Εδώ είναι ο μεγαλύτερος και πιο μανιώδης ταύρος απ' όλους. Ο καλύτερος για τις ταυρομαχίες στη Μαδρίτη!» Έτσι τον πήραν μέσα σε ένα καρότσι για να πάει στην ταυρομαχία.

Τι μέρα ήταν! Σημαίες κυμάτιζαν, μπάντες έπαιζαν ... και όλες οι υπέροχες κυρίες είχαν λουλούδια στα μαλλιά τους. Μέσα στην αρένα της ταυρομαχίας γινόταν μια παρέλαση. Πρώτα ήρθαν οι ταυρομάχοι με τις μεγάλες μυτερές καρφίτσες για να τις μπήξουν στον ταύρο και να τον τρελάνουν. Οι Μπαντεριλλέρος. Έπειτα ήρθαν οι έφιπποι ταυρομάχοι που καβαλούσαν κοκαλιάρικα άλογα και είχαν μακριές λόγχες για να μπήξουν στον ταύρο και να τον κάνουν ακόμα πιο τρελό! Οι Πικαντόρες. Στη συνέχεια ήρθε ο σπουδαιότερος ταυρομάχος, ο πιο περήφανος απ' όλους. Ο Ματαντόρ. Νόμιζε ότι ήταν πολύ όμορφος, και υποκλίθηκε στις κυρίες. Είχε μια κόκκινη κάπα και ένα σπαθί και έπρεπε να αποτελειώσει τον ταύρο. Στη συνέχεια ήρθε ο ταύρος, και ξέρετε ποιος ήταν αυτός, σωστά; Ο Φερδινάνδος.

ΤΙ ΝΑ ΕΓΙΝΕ ΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ;

Η ιστορία του Φερδινάνδου

Συγγραφέας: Μούνρω Λιφ.

Μετάφραση: Κωνσταντίνος Παπαγεωργίου

Μια φορά κι έναν καιρό στην Ισπανία υπήρχε ένας μικρός ταύρος που το όνομά του ήταν Φερδινάνδος. Όλοι οι άλλοι μικροί ταύροι με τους οποίους ζούσε, έτρεχαν πηδούσαν και χτυπούσαν τα κεφάλια τους μεταξύ τους, αλλά όχι κι ο Φερδινάνδος. Του άρεσε απλώς να κάθεται ήσυχα και να μυρίζει τα λουλούδια. Είχε ένα αγαπημένο σημείο έξω στο λιβάδι κάτω από έναν δρυ. Ήταν το αγαπημένο του δέντρο και καθόταν στη σκιά του όλη την ημέρα και μύριζε τα λουλούδια.

Μερικές φορές η μητέρα του, που ήταν μια αγελάδα, ανησυχούσε γι αυτόν. Φοβόταν ότι θα ήταν μοναχός του για πάντα. "Γιατί δεν τρέχεις και γιατί δεν παίζεις με τους άλλους μικρούς ταύρους και δεν χτυπάς το κεφάλι σου μαζί τους;" του έλεγε εκείνη. Αλλά ο Φερδινάνδος κουνούσε το κεφάλι του. "Μου αρέσει καλύτερα εδώ όπου μπορώ να κάθομαι ήσυχα και να μυρίζω τα λουλούδια." Η μητέρα του κατάλαβε ότι δεν ένιωθε μόνος του, και επειδή ήταν μια μητέρα κατανοητική, παρόλο που ήταν αγελάδα, τον άφησε απλώς να κάθεται εκεί και να είναι ευτυχισμένος.

Καθώς τα χρόνια πέρασαν, ο Φερδινάνδος μεγάλωσε και μεγάλωσε μέχρι που ήταν πολύ μεγάλος και ισχυρός. Όλοι οι υπόλοιποι ταύροι που είχαν μεγαλώσει μαζί του στον ίδιο βοσκότοπο, πάλευαν μεταξύ τους όλη την ημέρα με τα κέρατά τους. Αυτό που ήθελαν πάνω απ' όλα ήταν να τους επιλέξουν για να παλέψουν στις ταυρομαχίες στη Μαδρίτη. Αλλά όχι κι ο Φερδινάνδος - που εξακολουθούσε να του αρέσει απλώς να κάθεται ήσυχα ακριβώς κάτω από τον δρυ και να μυρίζει τα λουλούδια.

Μια μέρα, πέντε άντρες ήρθαν φορώντας πολύ αστεία καπέλα για να πάρουν τον μεγαλύτερο, γρηγορότερο κι αγριότερο ταύρο να πολεμήσει στις ταυρομαχίες στη Μαδρίτη. Όλοι οι υπόλοιποι ταύροι έτρεχαν τριγύρω ρουθουνίζοντας παλεύοντας και πηδώντας ώστε οι άνθρωποι να νομίσουν ότι ήταν πολύ πολύ δυνατοί κι άγριοι για να

τους διαλέξουν. Ο Φερδινάνδος γνώριζε ότι δεν θα τον πάρουν και δεν τον ένοιαζε.

Έτσι πήγε στο αγαπημένο δέντρο για να καθίσει. Δεν είδε πού κάθισε και αντί να κάτσει στο ωραίο δροσερό γρασιδί κάτω από τη σκιά, κάθισε πάνω σε μια μέλισσα. Λοιπόν, αν εσύ ήσουν μια μέλισσα κι ένας ταύρος καθόταν πάνω σου τι θα έκανες; Θα τον κέντριζες. Και αυτό είναι ακριβώς το τι έκανε η μέλισσα στον Φερδινάνδο. Ουάου! Αυτό πόνεσε! Ο Φερδινάνδος πήδηξε πάνω ρουθουνίζοντας. Άρχισε να τρέχει τριγύρω και να ζύνει το έδαφος λες κι ήταν τρελός.

Οι πέντε άνδρες τον είδαν και φώναζαν με χαρά. «Εδώ είναι ο μεγαλύτερος και πιο μανιώδης ταύρος απ' όλους. Ο καλύτερος για τις ταυρομαχίες στη Μαδρίτη!» Έτσι τον πήραν μέσα σε ένα καρότσι για να πάει στην ταυρομαχία.

Τι μέρα ήταν! Σημαίες κυμάτιζαν, μπάντες έπαιζαν ... και όλες οι υπέροχες κυρίες είχαν λουλούδια στα μαλλιά τους. Μέσα στην αρένα της ταυρομαχίας γινόταν μια παρέλαση. Πρώτα ήρθαν οι ταυρομάχοι με τις μεγάλες μυτερές καρφίτσες για να τις μπήξουν στον ταύρο και να τον τρελάνουν. Οι Μπαντεριλλέρος. Έπειτα ήρθαν οι έφιπποι ταυρομάχοι που καβαλούσαν κοκαλιάρικα άλογα και είχαν μακριές λόγχες για να μπήξουν στον ταύρο και να τον κάνουν ακόμα πιο τρελό! Οι Πικαντόρες. Στη συνέχεια ήρθε ο σπουδαιότερος ταυρομάχος, ο πιο περήφανος απ' όλους. Ο Ματαντόρ. Νόμιζε ότι ήταν πολύ όμορφος, και υποκλίθηκε στις κυρίες. Είχε μια κόκκινη κάπα και ένα σπαθί και έπρεπε να αποτελειώσει τον ταύρο. Στη συνέχεια ήρθε ο ταύρος, και ξέρετε ποιος ήταν αυτός, σωστά; Ο Φερδινάνδος.

Τον ονόμασαν «Φερδινάνδος ο άγριος» κι όλοι οι ταυρομάχοι τον φοβόντουσαν κι ο ματαντόρ τον έτρεμε. Ο Φερδινάνδος έτρεξε στη μέση της αρένας και όλοι φώναζαν και χειροκροτούσαν γιατί νόμιζαν ότι επρόκειτο να πολεμήσει άγρια και να χώσει τα κέρατά του παντού. Αλλά όχι ο Φερδινάνδος. Όταν έφτασε στη μέση της αρένας είδε τα λουλούδια στα μαλλιά όλων των υπέροχων κυριών κι απλώς κάθισε κάτω και μυριζόταν. Δεν πολεμούσε και δεν αγρίευε, ότι κι αν έκαναν. Απλώς καθόταν και μύριζε. Και οι Μπαντεριλλέρος νευρίασαν. Και οι Πικαντόρες νευρίασαν ακόμα παραπάνω. Κι ο Ματαντόρ έκλαιγε από το κακό τους επειδή δεν μπορούσε να επιδείξει τις ικανότητές του με το σπαθί του. Έτσι έπρεπε να πάρουν τον Φερδινάνδο πίσω στο σπίτι του.

Και εξ' όσων γνωρίζω κάθεται εκεί ακόμα, κάτω από το αγαπημένο του δέντρο, μυρίζοντας τα λουλούδια ήσυχα.

Είναι πολύ ευτυχισμένος.

Η ιστορία του Φερδινάνδου

Αριθμήστε τις προτάσεις ώστε να φτιάχνουν την περίληψη του παραμυθιού.

	Κατά λάθος όμως έκατσε πάνω σε μια μέλισσα που τον κέντρισε κι αυτός άρχισε να τρέχει τριγύρω σαν τρελός.
	Τα χρόνια πέρασαν, ο Φερδινάνδος έγινε ένας μεγάλος ταύρος αλλά το μόνο που έκανε ήταν να κάθεται κάτω από το δέντρο και να μυρίζεται τα λουλούδια.
	Και εξ' όσων γνωρίζω κάθεται ακόμα κάτω από το δέντρο ευτυχισμένος.
	Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας ταύρος, ο Φερδινάνδος, που του άρεσε όλη μέρα να κάθεται κάτω από ένα δέντρο και να μυρίζεται τα λουλούδια.
	Στην αρένα υπήρχε πολύς κόσμος και πολλοί ταυρομάχοι.
	Η μητέρα του ανησυχούσε αλλά αυτός την διαβεβαίωσε ότι είναι ευτυχισμένος.
	Ο Φερδινάνδος αντί να επιτεθεί στον ταυρομάχο κάθισε και μυριζόταν τα λουλούδια που ήταν στα μαλλιά των κυριών. Γι' αυτό τον πήραν πίσω στο σπίτι του.
	Μια μέρα ήρθαν πέντε κύριοι για να διαλέξουν τον ταύρο που θα πάλευε στις ταυρομαχίες στη Μαδρίτη. Όλοι οι ταύροι, εκτός από τον Φερδινάνδο ήθελαν να πάνε.
	Οι πέντε άνδρες, λοιπόν, διάλεξαν εκείνον για τις ταυρομαχίες και τον πήραν στην ταυρομαχία.

Το γαλάζιο χρώμα είναι για τα αγόρια, ενώ το ροζ είναι για τα κορίτσια.

Είναι πιο σωστό τα αγόρια να είναι άγρια.

Είναι καλύτερο που τα παιδιά είναι χωρισμένα σε αγόρια και κορίτσια στις γραμμές της Γυμναστικής.

Τα κορίτσια δεν μπορούν να παίξουν ποδόσφαιρο.

Αν ο δάσκαλος θέλει κάποιο παιδί να κουβαλήσει κάτι, είναι καλύτερα να το ζητήσει αυτό από ένα αγόρι.

Αν ένα κορίτσι είναι άτακτο, αυτό είναι πολύ σοβαρό.

Είναι προτιμότερο το διάλειμμα τα αγόρια να παίζουν ξεχωριστά από τα κορίτσια.

Τα κορίτσια γράφουν πιο ωραία γράμματα από τα αγόρια.

Απαγορεύεται τα κορίτσια να φορέσουν παντελόνι στο σχολείο.

Οι γυναίκες είναι καλύτερες στο να είναι νοικοκυρές παρά στο να έχουν κάποια δουλειά.

Αναζητούμε στην παράγραφο 7 του κειμένου τις λέξεις που μιλάνε για τα πιο κάτω, τις κυκλώνουμε και τις καταγράφουμε πιο κάτω:

κυρίες →

καρφίτσες → και

ταυρομάχοι →

άλογα →

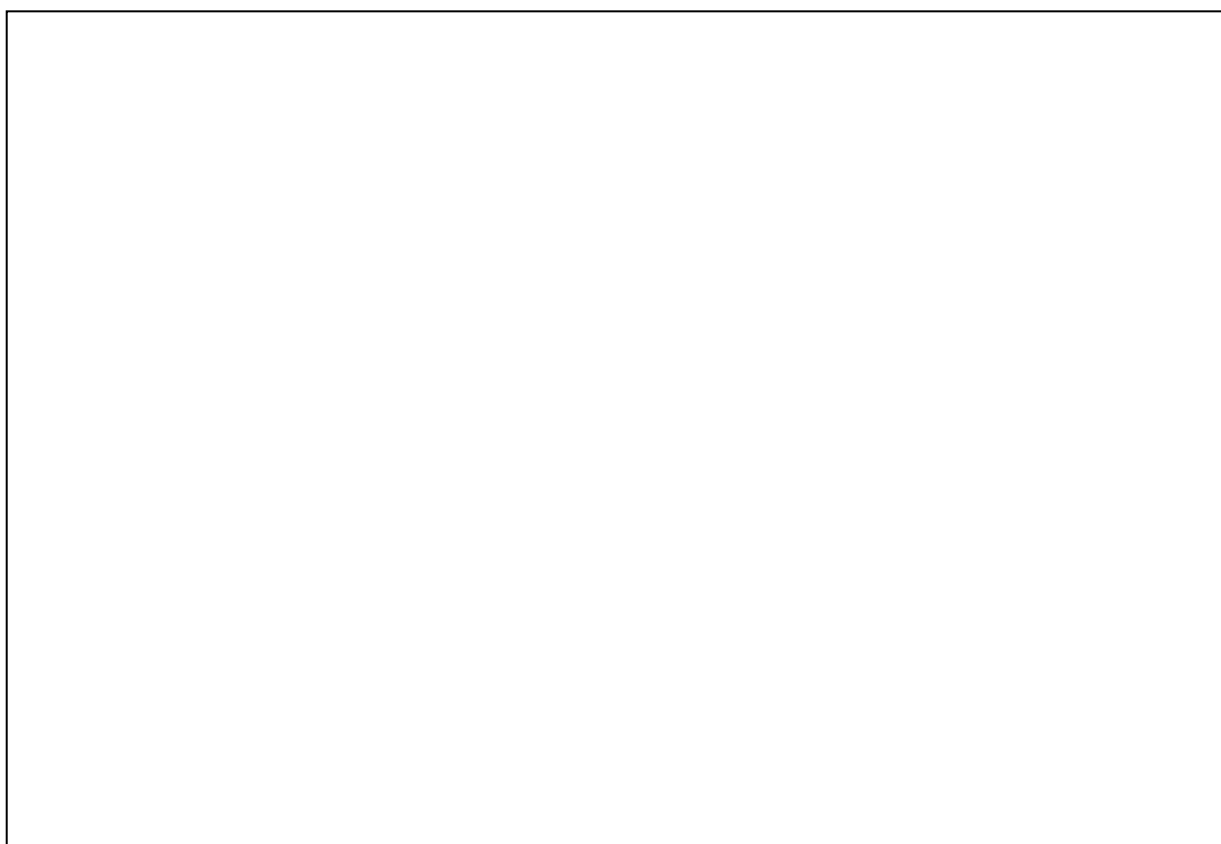
λόγχες →

ταυρομάχος →

ματαντόρ → και

κάπα →

Διαλέγουμε ένα από τα πιο πάνω και το σχεδιάζουμε:

Τι ήταν αυτό που σε βοήθησε να ξέρεις πώς μοιάζει αυτό που σχεδίασες;

Δοκιμάζουμε να διαβάσουμε την παράγραφο 7 παραλείποντας τις πιο πάνω λέξεις. Τι παρατηρούμε;

Οι λέξεις αυτές που μας βοηθούν να περιγράψουμε άλλες λέξεις ονομάζονται ΕΠΙΘΕΤΑ.

Ταιριάζουμε στις ίδιες λέξεις διαφορετικά επίθετα.

κυρίες →

καρφίτσες → και

ταυρομάχοι →

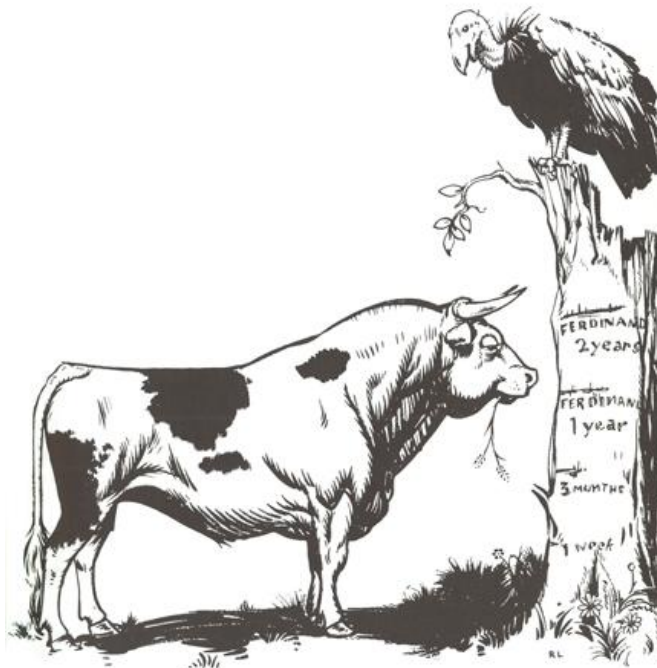
άλογα →

λόγχες →

ταυρομάχος →

ματαντόρ → και

κάπα →

Κοιτάζουμε την παράγραφο 4:

Γράφουμε τρία επίθετα για τον ταύρο τον οποίο έψαχναν οι πέντε άνδρες με τα αστεία καπέλα.

1. ο ταύρος
2. ο ταύρος
3. ο ταύρος

Γράφουμε τα χαρακτηριστικά αυτά με έναν άλλο τρόπο ως εξής:

1. ο πιο ταύρος
2. ο πιο ταύρος
3. ο πιο ταύρος

Γράφουμε τώρα πέντε χαρακτηριστικά που είχε ο Φερδινάνδος με τους δύο αυτούς τρόπους:

π.χ. ο χαλαρότερος ταύρος ή ο πιο χαλαρός ταύρος

1. οταύρος ή ο πιο.....ταύρος
2. οταύρος ή ο πιο.....ταύρος
3. οταύρος ή ο πιο.....ταύρος
4. οταύρος ή ο πιο.....ταύρος
5. οταύρος ή ο πιο.....ταύρος

Μπροστά από κάθε ουσιαστικό να γράψεις ένα επίθετο που να ταιριάζει:

_____ μήλο	_____ παιδί
_____ φαγητό	_____ μαλλιά
_____ δέντρο	_____ τραπέζι
_____ νερό	_____ μαξιλάρι
_____ φόρεμα	_____ ήλιος

Να συμπληρώσεις τις παρακάτω προτάσεις, χρησιμοποιώντας το επίθετο που ταιριάζει από αυτά που είναι γραμμένα:

γαλάζια, παλιό, καινούριο, ακριβό, πικρός, φρέσκο

- Πάνω στο κοντάρι κυμάτιζε η _____ σημαία μας.
- Στο υπόγειο υπήρχε ένα _____ μπουύλο.
- Ο θείος αγόρασε _____ αυτοκίνητο.
- Αυτό το παιχνίδι είναι πολύ _____
- Ο καφές ήταν _____ και δεν πινόταν.
- Το _____ γάλα κάνει καλό στα παιδιά.

